

Posiedzenie Prezydium CKKP

Działania na rzecz
jedności partii

WARSZAWA (PAP). 12 bm. odbyło się posiedzenie Prezydium Centralnej Komisji Kontroli Partii PZPR. W toku obrad, którym przewodniczył Jerzy Urban, przewodniczący CKKP, omówiono wnioski do dalszej pracy, wynikające z uchwał VII Plenum KC oraz postanowień IV Plenum CKKP. Uznano za niezbędne, aby w najbliższym okresie wszystkie komisje kontroli partyjnej podejmowały skuteczne działania na rzecz jednolitej ideologicznej, politycznej i organizacyjnej partii, skupiając uwagę m. in. na:

- udzieleniu pomocy instancjom partyjnym w umacnianiu dyscypliny wewnętrznej w celu położenia kresu wszelkiej działalności pozastatutowej;
- udzieleniu pomocy instancjom partyjnym w konsekwentnej kontroli realizacji uchwał i wniosków wraz z oceną osób odpowiedzialnych za ich realizację;
- aktywnym współdziałaniu z instancjami partyjnymi w zakresie zwalczania przejawów niekompetencji, marnotrawstwa i wszelkiej niegospodarności;
- egzekwowaniu odpowiedzialności stosunku instancji partyjnych, administracji państwowej i gospodarczej do spraw podnoszonych przez ludność;
- udzieleniu pomocy in-

(DOKOŃCZENIE NA STR. 2)

„Przyjaźń 82“

W. Jaruzelski przyjął naczelnego dowódcę
Zjednoczonych Sił Zbrojnych Państw-Stron
Układu Warszawskiego

WARSZAWA (PAP). Na terytorium PRL trwają wspólne ćwiczenia wojsk sojuszników pod kryptonimem „Przyjaźń 82”. W związku z tym do Polski przybył naczelnym dowódcą Zjednoczonych Sił Zbrojnych Państw Stron Układu Warszawskiego, marszałek Związku Radzieckiego

— Wiktor Kulikow.

W Warszawie 14 bm. I sekretarz KC PZPR, przewodniczący Wojskowej Rady Ocalenia Narodowego, premier PRL, gen. armii Wojciech Jaruzelski przyjął naczelnego dowódcę Zjednoczonych Sił Zbrojnych Państw Stron Układu Warszawskiego, marszałka Związku Radzieckiego

— Wiktora Kulikowa.

W spotkaniu uczestniczyli wiceministrowie obrony państwa PRL: szef Sztabu Generalnego Wojska Polskiego — gen. broni Florian Siwicki, główny inspektor szkolenia — gen. broni Eugeniusz Molczyk oraz przedstawiciel naczelnego dowódcy Zjednoczonych Sił Zbrojnych przy Wojsku Polskim — gen. armii Afanasij Szczegłow.

Podczas spotkania, które odbyło się w przyjacielskiej i serdecznej atmosferze, omówiono problematykę doskonalenia współdziałania w prowadzeniu międzysojuszniczych ćwiczeń oraz dalszego zacieśniania braterstwa broni między zaprzyjaźnionymi armiami.

Jak przywrócić Hucie im. Lenina rentowność?

Plenum Komitetu Fabrycznego PZPR HiL z udziałem St. Gębali i Z. Szałajdy

(Inf. wł.) Wdrażanie reformy gospodarczej potęgą abstrakcyjnie, a nawet całej polskiej gospodarki.

Prawdziwy temat numer jeden brzmiał: **JAK PRZYWRÓCIĆ HUCIE IM. LENINA RENTOWNOŚĆ?** Kombinatu, który przez 30 lat tworzył zrebę polskiej gospodarki, dostarczając stali dla wszystkich niemal gałęzi przemysłu, wyraźnie udziałem w tworzeniu dochodu państwa — w 1980 roku utracił rentowność!

Błędy polityki gospodarczej minioniej dekady, zwłaszcza polityki inwestycyjnej w przemyśle hutniczym, zogniskowały się w Hucie im. Lenina. Jak stwierdził w wprowadzeniu do dyskusji dyrektor ekonomiczny Huty Stanisław Suchoński, w 1982 roku Huta wymaga dofinansowania z kasy państwa w łącznej kwocie

4.800 mln zł(!), mimo że obniżkę kosztów własnych produkcji założono na poziomie 1 mld. Należy naturalnie uwzględnić fakt, że Kombinatu złożył podwyżkę cen na wyroby hutnicze tylko w granicach od 5 do 15 procent, z pełną świadomością, że przyjęcie wyższych cen wyłożyłoby całą reformę w kraju, a zwłaszcza rysującą się układ cenowy, zważywszy na wszechobecny udział stali w produkcji przemysłowej. To, że nie było na plenum ani jednego głosu szukającego dróg odzyskania rentowności w sferze podwyżek cen, jest może najwyższą pochwala, którą trzeba pod adresem aktywów partyjnego Huty wypowiedzieć.

Problem tkwi raczej w dwóch innych płaszczyznach, które dyr. Suchoński określił mianem: **socjalnej i technologicznej.**

Reforma zastała Hute w najmniej korzystnym momencie. Huta po prostu „spie się”. „Jak tu mówić o rentowności — powiedział pierwszy z dyskusyjantów, a zarazem przewodniczący społecznego zespołu ds. reformy powołanego jeszcze w połowie 1981 r., poseł na Sejm Stanisław Baranik — kiedy zakład w wielu wydziałach nadaje się do kasacji”. Wyekspluowane baterie koksownicze, walcownie, wszystko to od lat nie unowocześniane. Jakby odpowiadając na ten zarzut minister Szałajda powiedział potem: „Stworzony i zatwierdzony na przełomie 1980/1981 program przewidujący niezbędną modernizację Huty w latach 1982

(DOKOŃCZENIE NA STR. 2)

Otwarcie
Targów Lipskich

LIPSK (PAP). 14 bm. w Lipsku otwarte zostały Wiosenne Targi — największa impreza handlowa pomiędzy Wschodem i Zachodem. Uczestniczy w nich 9 tys. wystawców z blisko 70 krajów. Pod tym względem tegoroczne targi należą do rekordowych. Tuż po ich otwarciu stoisko „Elektrim” w hali nr 18 odwiedziła delegacja partyjno-rządowa NRD na czele z sekretarzem generalnym NSPJ, przewodniczącym Rady Państwa Erichem Honeckerem. Zapoznali się oni z udziałem Polski w targach wykorzystując zadolenie z aktywnej współpracy gospodarczo-handlowej między naszymi państwami. PRL reprezentują na targach 34 przedsiębiorstwa handlu zagranicznego. Łączna powierzchnia polskiej ekspozycji wynosi około 4,5 tys. metrów kwadratowych wobec 6,5 tys. metrów kwadratowych w roku 1981.

Wkrótce wspólny
radziecko-francuski
lot kosmiczny

MOSKWA (PAP). Radziecko-francuskie załogi kosmiczne przygotowują się do egzaminu przedstarcy. Piloci francuscy Jean-Loup Chretien i Patrick Baudry wspólnie z kosmonautami radzieckimi, w składzie dwóch załóg, ukończą kurs teoretyczny i zdadzą egzamin z konstrukcji stacji orbitalnej „Salut” oraz statku transportowego „Sojuz-1”.

Start ma nastąpić latem bieżącego roku, być może już w czerwcu. Dowódcą pierwszej załogi jest Władimir Dżanibekow, który zastąpił chorego J. Małyszewa. Jako inżynier pokładowy w pierwszej trzypokładowej załodze kontynuację przygotowania A. Iwanowicz. Kosmonaut — badaczem będzie Jean-Loup Chretien. W skład drugiej załogi wchodzi: dowódca statku L. Kirił, inżynier pokładowy W. Solowjow i francuski kosmonauta — badacz Patrick Baudry.

Ujęcie sprawców
zabójstwa
ks. St. Maciąga

WARSZAWA (PAP). Jak informuje Komenda Główna MO, w wyniku energicznej akcji milicji ujęto w Rzeszowie sprawców zabójstwa księdza Stanisława Maciąga zamordowanego w Sedziszowie w nocy z 9 na 10 marca br. Są nimi — 24-letni Ryszard P. recydysta, zbiegły z zakładu karnego w listopadzie 1981 r., oraz 23-letni Andrzej W., którego nie pracujący, karany w 1980 r. za włamanie. Obydawali są mieszkającymi w rzeszowskiej.

Podjętym przynależą się do zabójstwa księdza i zrabowania z jego mieszkania 4 tys. złotych oraz kilka butelek alkoholu.

Blisze szczegóły zbrodni ustali prowadzone śledztwo.

Szkoła może być miejscem ścierania się
różnych poglądów, ale muszą się one
mieścić w ramach systemu socjalistycznego

WARSZAWA (PAP). Z udziałem ponad 200 nauczycieli przedmiotów humanistycznych w szkołach średnich, pracowników instytucji oświatowych, przedstawicieli czasopiśm pedagogicznych i resortu, zakończyła się w Warszawie dwudniowa centralna konferencja teoretyczno-polityczna. Tematem jej była pogłębiona analiza wydarzeń społeczno-politycznych w Polsce w okresie od sierpnia 1980 do 13 grudnia 1981 roku oraz przyczyn i istota wprowadzonego w kraju stanu wojennego. Na tym też toczyła się dyskusja nad aktualną sytuacją w szkole i problemami

wychowawczymi. Wiele miejsc w tych rozważaniach zabierały m. in. sprawy nauczania historii, roli nauczyciela w rozwiązywaniu trudnych problemów wychowawczych w dzisiejszej sytuacji społeczno-politycznej kraju.

W sobotę z obszernym wystąpieniem nt. aktualnej sytuacji społeczno-politycznej w Polsce, z uwzględnieniem problemów oświatowych, wystąpił wicepremier Mieczysław F. Rakowski.

Na wstępie mówca nawiązał do społecznego znaczenia zawodu nauczycielskiego, stwierdzając iż w przeszłości

nie zawsze zawód ten był należycie doceniany. Pragniemy zmienić ten stan rzeczy — powiedział. Karta Nauczyciela otwiera drogi do umocnienia moralnej i materialnej pozycji nauczyciela w społeczeństwie. Prestiż nauczyciela — zależy jednak nie tylko od władz i troska jaką winien przejawiać wobec tego środowiska. Zależy także od nauczyciela, od jego umiejętności w przekazywaniu dzieciom i młodzieży swojej wiedzy, od jego postawy moralnej, od jego wierności ideałom socjalizmu.

(DOKOŃCZENIE NA STR. 3)

W Tarnowie powstał
Obywatelski Komitet
Porozumienia Narodowego

Program działania, dyżury, inicjatywy

(Inf. wł.) 12 bm. z inicjatywy grupy działaczy społecznych powstał w Tarnowie Obywatelski Komitet Porozumienia Narodowego. W jego skład wchodzi 44 osoby, ale wstęp w jego szeregi jest otwarty dla każdego kto pragnie uczestniczyć w społecznej pracy na rzecz miasta Tarnowa. Idea i sposób działania komitetu została przedstawiona podczas zebrania założeń i w szczególności o pracujących założeniach. Obywatelski Komitet Porozumienia Narodowego w Tarnowie — czytamy w nich — z siedzibą w lokalu Towarzystwa Przyjaciół Ziemi Tarnowskiej ul. Walowa 10, jest ciałem społecznym powstałym ze społecznej inicjatywy, jednoczącym tych wszystkich — bez względu na przynależność organizacyjną, związkową, zawodową i światopogląd — którzy rozumieją trudną sytuację kraju dążą do złagodzenia warunków stanu wojennego i zachowania pokoju, jako podstawy trwania oraz

rozwoju narodu i państwa... OKPN w Tarnowie nie jest w swojej działalności kierowany przez władze polityczne, administracyjne czy samorządowe, lecz z nimi współpracuje na zasadzie wyrażania opinii społecznej.

W dalszej części założeń przedstawiono ramowe zadania dla działalności OKPN. Dotyczą one m. in. tworzenia społecznego klimatu dla realizacji idei porozumienia narodowego, prowadzenia działalności informacyjno-propagandowej, kontroli prawidłowej dystrybucji artykułów pierwszej potrzeby, opieki nad ludźmi starymi i chorymi, czy wielostronnych działań na rzecz prawidłowego oraz zgodnego ze społecznymi potrzebami rozwoju Tarnowa. Zadania te realizowane będą poprzez wybrane zespoły problemowe do spraw informacji, warunków bytu ludności oraz kształtowania świadomości obywatelskiej.

(DOKOŃCZENIE NA STR. 2)

25 lat ZMW

Nie dane było tej organizacji przeżyć jej wieku dojrzałego. Istniała 19 lat. Znaczące daty: 1957—1976 pozostawiały w świadomości całego pokolenia trwały ślad, którego nie wymazały ani przemienienia ani pominięcia. I choć działaczom sprzed 25 lat poruszyły się głowy i postawy, były one obecne w środowiskach; obecni twórcy i kiedy przyszła pora stał się symulatorem nowego zacynu, któremu zresztą nie mogło być inaczej na imię — tylko ZMW. Takie było i musiało

być — bowiem nikt nie przekazywał praw rozwoju społecznego — zamówienie społeczne.

Wiejska organizacja młodzieżowa była od zarania jej dziejów, ruchem społecznym. Były nim „Wici” i „Znicze”, był tamten ZMW i jest obecny. Stapiali się w niej młodzi, kształtowali charakter, rozwijali i pogłębiali patriotyzm, ojców, rola świadomości klasowa, narodowa.

(DOKOŃCZENIE NA STR. 4)

Zakończenie rundy
madryckiego spotkania KBWE

12 bm. odbyło się posiedzenie plenarne madryckiego spotkania krajów-sygnatariuszy Aktu Końcowego z Helsinek, ostatnie w obecnej rundzie przed przerwą, która potrwa do 9 listopada br. Na posiedzeniu zabrało głos blisko 20 przewodniczących delegacji, prezentując swe stanowiska. W posiedzeniu wzięli udział ministrowie spraw zagranicznych Austrii, Cypru i Jugosławii.

Debatę otworzył wystąpienie ministra spraw zagranicznych Austrii, Willibalda Pa-

hra. Z całą mocą podkreślił on konieczność kontynuacji dialogu zapoczątkowanego w Helsinkach aby — jak powiedział — przywrócić atmosferę zaufania w stosunkach między 35 uczestnikami KBWE.

Szef delegacji radzieckiej, wiceminister spraw zagranicznych Leonid Iljiczow wskazał, że brak postępu w obecnej rundzie spotkania madryckiego był rezultatem braku woli i zrozumienia ze strony państw NATO. Istniała możliwość za-

(DOKOŃCZENIE NA STR. 2)

Spotkanie partyjnego aktywu Podgórze

Przyszła czas, aby z etapu stawiania pytań
przejsz do rozwiązywania podstawowych problemów

(Inf. wł.) W ubiegły piątek — z udziałem I sekretarza KK PZPR Krystyna Dąbrowskiej, oraz członków Komitetu Centralnego PZPR Stanisława Knapa i Jerzego Kurdziela — odbyła się dzielnicowa narada aktywów partyjnego Podgórze, poświęcona określeniu zadań wynikających z uchwał IX Zjazdu Partii i VII Plenum KC PZPR. Wprowadzeniem do dyskusji było wystąpienie I sekretarza KD PZPR Podgórze Stanisława Spólnika, który przypomnił główne tezy referatu Biura Politycznego KC PZPR wygłoszonego na VII Plenum oraz zwrócił uwagę na konieczność dotarcia z programem IX Zjazdu Partii, jego uchwałami i dorobkiem do wszystkich członków partii.

W bogatej dyskusji poruszono wiele spraw związanych z działalnością, a także zgłoszono pierwsze uwagi dotyczące deklaracji ideowo-programowej KC PZPR „O co walczymy, dokąd zmierzamy”, wyrażone m. in. stwierdzeniami:

- Jest wielka zbieżność wyników VII Plenum z odczuciami i potrzebami członków partii na dole. Otrzymałmy

wiele, bo ta uchwała ma praktyczną treść i trafia w zadania naszej podstawowej organizacji partyjnej — (L. Tarnowski).

- Czas naprawy będzie długi, bo wypaczenia i błędy były poważne. — (A. Kłaczynski).
- Musi być to partia, która uwiarygodni socjalizm wobec społeczeństwa — (R. Mięso).

- VII Plenum wskazało nam potrzebę umasowienia aktywności i działania partii, rozwijania przyczółków partii we wszystkich zakładach, także w średnich i małych — (L. Tarnowski).

- Nie uciekniemy od niekiedy pytań. Musimy dać sobie odpowiedź co do postaw niektórych członków partii — po to, aby iść dalej, ideologicznie się jednoczyć. Trzeba dopracować się systemu ocen ludzi — jest on potrzebny nie tylko tym, którzy pogubili się ideologicznie, ale także tym, którzy stali twórcami na linii partii — (J. Rafa).

- W wielu zakładach należy rozpocząć pracę partyjną od podstaw. Przyszedł czas ludziom, czy są godni zaufania.

Jeśli mamy być zdatni do przewodzenia, to musimy mieć odpowiednich ludzi — (L. Tarnowski).

- Sprawa oczyszczonej i odrodzonej partii — nie może być jednorazową akcją. Dbałość o ideową i moralną jakość naszych szeregów, to zadanie stałe — to wielkie zadanie dla POP, którym trzeba przywrócić ich właściwą rolę — (H. Łukawski).

- Trzeba zwiększyć rolę zebrania i zadań partyjnych, przemierzyć je do ludzi, ich predyspozycji i możliwości, aby wyzwoili aktywność — (L. Tarnowski).

- Nasze zebrania partyjne przekształcał się w akademie. Ten fatalny zwyczaj przynosił nie skutki. Wszystkie robimy w rekawikach — jakieś czytanie dokumentu, komentarz czy dyskusja — i koniec. Zgubiliśmy jej właściwy sens i rolę... — (J. Rafa).

- Ludzie dzisiaj obserwują partię — i wazą. Powoli zaczynają przychodzić do nas także bezpartyjni — i powinni

(DOKOŃCZENIE NA STR. 2)

Zakończenie VI Dni Muzyki Karola Szymanowskiego

Osobna recenzja nowotarska

W ubiegłą sobotę w Nowym Targu odbyło się ostatnie spotkanie tegorocznych Dni Muzyki Karola Szymanowskiego. Przez sześć dni słuchaliśmy wielu koncertów w Zakopanem, 13 marca br. sala Miejskiego Ośrodka Kultury w Nowym Targu zgromadziła prawie kompletny słuchacz. Ze względu na rodzaj muzyki tego wieczoru impreza musiała się odbyć w warunkach przynajmniej zbliżonych do normalnej sali koncertowej. Trzeba przyznać, że Nowy Targ nie zawodził. Przybyło wiele osób, w korytarzu przedsiłownym dano piękną wystawę drzeworytów ludowych pochodzących z wieku XVII, XVIII i pocz. XIX. Podkreślono, że po raz pierwszy w tym mieście zespół symfoniczny i chór dały

13 marca br. w Nowym Targu, w Sali Teatralnej Miejskiego Ośrodka Kultury orkiestra i chór Filharmonii im. Karola Szymanowskiego z Krakowa, soliste — pod dyrykcją Antoniego Witla dali koncert na zakończenie Dni Muzyki wielkiego patrona krakowskiej, zastępczej instytucji muzycznej. Po koncercie odbyły się „Pośiady góralskie”, w których udział wzięli zespół „Swarani”.

W wieczorne obok licznych słuchaczy uczestniczyli przedstawiciele władz województwa nowosądeckiego, Nowego Targu. Obecny był konsul Konsulatu Generalnego ZSR w Krakowie W. Golowczyński.

występ z tak bogatym, ważnym programem.

Na początku orkiestra, chór żeński Filharmonii im. Karola Szymanowskiego z Krakowa, z solistką ELŻBIETĄ TOWARNICKĄ, pod dyrykcją ANTONIEGO WITLA dali dwa fragmenty „Litani do Marii Panny” op. 59. Rzecz powstała w Zakopanem do słów Jerzego Lieberta. Wejście było znakomite. Słowa podniosłego wiersza „Jak krzak skarlały / Jolowiec cieńczy / Jest moja wiara / Powzód jej rosnąć, / Panno wysoka, / Ku niebu dalej!” — brzmiały w ustach śpiewających jak wyraźny wiosenny wiatr: przecięło wszystko z tego utworu zrozumieć.

Znakomity popis wirtuozowski dał KRZYSZTOF JAKUBOWSKI.

(DOKOŃCZENIE NA STR. 4)

75. rocznica urodzin
Stanisława Ryszarda
Dobrowolskiego

WARSZAWA (PAP). 75 rocznicę urodzin obchodził 14 bm. wybitny poeta i prozaik Stanisław Ryszard Dobrowolski. Z okazji jubileuszu list z serdecznymi gratulacjami i życzeniami przesłał pisarzowi gen. armii Wojciech Jaruzelski.

Obchodzący niedawno 55-lecie twórczości autor „Stróf o wojnie i pokoju” debiutował wierszami o-publikowanymi w piśmie „Robotnik”. Swą twórczość związał z losami warszawskiego proletariatu, z którego sam pochodził. Idealom wyniesionym z domu autora „Powrotu na Powiśle”

(CIĄG DALSZY NA STR. 2)

Narodowa Rada Kultury

— nowa forma twórczego partnerstwa

WARSZAWA (PAP). Spośród rozpatrywanych ostatnio przez Radę Ministrów projektów długofalowych rozwiązań w dziedzinie kultury, do szczególnie istotnych należały przygotowania do utworzenia Narodowej Rady Kultury, pomyślanej jako nowa instytucjonalna forma partnerstwa władz państwowych oraz środowisk twórczych, organizacji kulturalnych i społecznych.

Podstawowym celem istnienia rady będzie zespolenie kierowniczej roli państwa jako przedstawiciela ogólnospołecznego z aktywnym współdziałaniem czynników samorządowych. W najogólniejszym skrócie — chodzi więc o realizację założeń socjalistycznego mecenatu, osiąganą poprzez zintegrowanie działań różnych grup przedstawicieli. W ten sposób zapewniony zostanie wpływ na kształtowanie i urzeczywistnianie polityki kulturalnej tych środowisk, które można określić mianem kulturotwórczych. Narodowa Rada Kultury obejmie zasięgiem swego działania cały, szeroko pojęty obszar rodzimej kultury, co znajdzie wyraz w posta-

ci powołania rad programowych związanych z poszczególnymi dziedzinami twórczości, takich, jaka rada muzyczna, filmowa, teatralna, wydawnicza.

Działająca w myśl tych założeń Narodowa Rada Kultury stanie się płaszczyzną współpracy, wymiany poglądów, prezentacji stanowisk różnych sił społecznych zainteresowanych rozwojem tej dziedziny życia w naszym kraju i nadaniem należnego jej miejsca w życiu narodu. Powinno to zarazem wyzwać aktywność ludzi i instytucji, których domeną działalnością jest sfera kultury.

Warunkiem udziału w pracach rady nie musi być reprezentowanie określonej organizacji czy środowiska. Przewiduje się bowiem również obecność w tym gremium wybitnych twórców i działaczy kultury, których predyspozycje do zabierania głosu w sprawach narodowej kultury osobisty dorobek i autorytet. Gwarantując wysokiej rangi działań podejmowanych przez Narodową Radę Kultury i rozległych kompetencji będzie usytuowanie jej przy prezie Rady Ministrów.

Dalekopisem z kraju...

(d) GŁÓWNE ZADANIA PRACY IDEOWO-POLITYCZNEJ oraz działalności informacyjno-propagandowej były 12 bm. tematem obrad Plenum KW PZPR we Wrocławiu. W plenum uczestniczył członek Biura Politycznego, sekretarz KC PZPR — Stefan Olszowski.

Natomiast we Wrocławiu posiedzenie plenarne Komitetu Wojewódzkiego PZPR poświęcono określeniu zadań wojewódzkiej organizacji partyjnej w przewidywanym kryzysie i wdrażaniu reformy gospodarczej.

NA POSIEDZENIU PREZYDIUM CK SD omówiono 12 bm. sytuację społeczną i polityczną i gospodarkę kraju oraz niektóre aspekty sytuacji międzynarodowej.

KOMISJA WNIOSKÓW, Skarg i Sygnałów od Ludności KC PZPR, pod przewodnictwem członka Biura Politycznego KC PZPR Albina Siwaka, zapoznała się z treścią listów i skarg wpływających do Komitetu ds. Radia i Telewizji, a także ze sposobem ich załatwiania i wykorzystania.

PREZYDENT WARSZAWY uchylił zawieszenie działalności w stosunku do Pol-

skiej Federacji Dyskusyjnych Klubów Filmowych, Federacji Amatorskich Klubów Filmowych, Federacji Amatorskich Stowarzyszeń Fotograficznych i Warszawskiego Towarzystwa Fotograficznego. Wobec trzech pierwszych stowarzyszeń decyzja prezydenta Warszawy oznacza zgodę na wznowienie działalności na obszarze całego kraju.

60. ROCZNICE URODZIN obchodził wybitny twórca teatru i artysta-plastyk — Józef Szajna. Zapisał się on na trwałe w dziejach polskiego teatru oryginalnymi inscenizacjami.

W FABRYCE WAGONÓW „PAFAWAG” we Wrocławiu powstaje prototypy nowoczesnych lokomotyw elektrycznych typu 104-e o mocy 3.200 kW i prędkości 160 km na godz.

W CAŁYM KRAJU odnotowano niepokojący wzrost liczby pożarów. Od 8 do 10 marca br. miało miejsce 412 pożarów, z czego najwięcej — 135 w indywidualnych gospodarstwach rolnych oraz 44 w budynkach mieszkalnych. Są to liczby kilkakrotnie wyższe niż w podobnym okresie ub. r.

...i ze świata

WĘGIERSKI CZERWONY KRZYŻ wykupił dla polskiej pomocy dla Polaków. Wśród towarów, w których do Polskiego Czerwonego Krzyża, znajduje się m. in. mleko w proszku, odczyniki dla dzieci i konserwy.

NICOLAE CEAUSESCU złożył oficjalną wizytę przyjaźni w Chinach w drugiej dekadzie kwietnia br.

Z OFICJALNĄ WIZYTĄ do Indii udał się minister obrony ZSRR, marszałek Bronisław Radziecki i Dmitrij Ustinow.

W KABULU po raz pierwszy od czasu zwycięstwa rewolucji kwietniowej w 1978 roku, zebrała się ogólnokrajowa konferencja Ludowo-Demokratycznej Partii Afganistanu, która określi politykę partii, jej strategię i taktykę w walce o odnowę kraju.

WE FRANCJI odbyła się wczoraj pierwsza tura wyborów kantonalnych. Wyborcy te są pierwszym ogólnokrajowym testem politycznym dla lewicowej koalicji rządowej.

PARLAMENT GWATEMALI ogłosił w sobotę oficjalnie generała Anibala Guevarę nowym prezydentem kraju. Obecnie on urzęduje od 1 lipca br. Opozycja określiła niedawne wybory jako „farsę” i oskarżyła rząd o sfałszowanie wyników.

URZĄD OBRONY JAPONII podało wiadomości, że w maju br. odbędzie się wielkie manewry sił zbrojnych tego kraju. Celem ich be-

wojennym w twórczości St. R. Dobrowskiego, zacytował dominującą prozę realistyczną, w której podejmował zarówno problemy historyczne, jak i współczesne. Ukazywał się m. in. takie książki, jak „Saga rodu”, „Na Południu i na Wschodzie”.

Za swą twórczość był St. Dobrowski wielokrotnie nagradzany, m. in. nagrodą I stopnia Ministra Kultury i Sztuki oraz dwukrotnie nagrodą m. st. Warszawy. Został odznaczony m. in. Krzyżem Walecznych, Orderem Sztandaru Pracy I i II klasy, Krzyżem Komandorskim z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski.

POGODA

KRAKOWSKIE BIURO PROGNOZ IMGW INFORMUJE: Sytuacja baryczna: Polska przechodzi pod wpływem rozległej antycykli niżowej z systemem frontów atmosferycznych.

PROGNOZA DLA POLSKI PÓŁDNIOWEJ: Zachmurzenie duże z rozproszonymi, miejscowo przelotnymi opadami deszczu lub śniegu, w górach śniegu. Temperatura

maksymalna w dzień od 5 do 8 st., minimalna nocą od -2 do 2 st. Wzrost w Tatrach temperatura od -6 st. w dzień do -8 st. nocą. Wiatr słaby i umiarkowany południowo-zachodni i południowy, w Tatrach okrośniony, dość silny zachodni skrajowy na południowo-zachodni.

ORIENTACYJNA PROGNOZA POGODY NA NASTĘPNĄ DOBĘ: Zachmurzenie duże z rozproszonymi, lokalnie deszcz, nieco ciepło.

(DOKONCZENIE ZE STR. 1)

—85 wymaga 25 mld zł w tym 12 na ochronę środowiska i pomysłową również jako proces unowocześnień technologii. Dziś program ten dobry i aktualny — stał się nierealny”.

I to była jedna z głównych dyskusji plenarnej, która mogła by nazwać „technologiczną”. Placówka druga, socjalna, wiązała się z jednej strony z rosnącymi kosztami wszystkich świadczeń socjalnych obciążających Huty (a więc z wydatkami na bazę wczasową, kulturalną, zdrowotną, żywienie zbiorowe — 30 tys. posilków dziennie), na które 2-procentowy odpis z funduszu socjalnego nie wystarczy, a z drugiej z konieczności ukształtowania w ramach reformy systemu motywacyjnego dla każdego członka załogi, i żeby sprawy nie spłyły, rzecz nie tylko w logice, lecz w związku z lepszą pracą z lepszą płacą, ale też w wywołaniu przez załogę nacisku na lepszą organizację pracy, mniejsze koszty produkcji, mniejsze zużycie surowców, energii itp. Warto, sądzę, przytoczyć z tej dyskusji parę ciekawych wypowiedzi.

Oto np. Mieczysław Łagosz — I sekretarz Z Zakładu Materiałów Ogniotrwałych zwrócił uwagę na dość opacznie pojmowaną decentralizację w Hucie. Polega ona obecnie na likwidacji pewnych pionów administracyjnych w dystryktach i przesuwaniu ciężaru pracy w dół, na zakłady. Ale rów-

nocześnie nie następuje redukcja personelu administracyjnego, lecz jest on przekształcany w służby kontrolne. Cały ten zabieg jest w rezultacie reorganizacją pozoru, a nie rzeczy. Mówca postawił też pytanie, powtórzono potem przez paru dyskutantów, o zasadę podziału zysków między zakłady Kombinatu.

Z kolei Marian Włoch — I sekretarz KZ w Hutniczym Przedsiębiorstwie Remontowym nr 3 (główny wykonawca inwestycji i modernizacji HIL) mówił o drastycznych brakach materiałowych i surowcowych. Z okłaskami spotkało się wystąpienie sekretarza ekonomicznego KF Stanisława Korzenia, który poinformował m. in. o finalizowaniu się decyzji dotyczących Karty Hutańskiej i 14 pensji. W swoim wystąpieniu tow. Korzeń położył szczególny nacisk na sprawy mieszkaniowe załogi Huty, sygnalizując możliwość uruchomienia przez Hute pewnej dodatkowej produkcji materiałów budowlanych, pod warunkiem „rewanżu” ze strony władz miasta.

„Wyrzuciliśmy batalię o zimę dzięki górnikom i energetykom” — powiedział członek KF z pionu Głównego Energetyka Edward Szopa — ale o będzie z przyszłą zimą? Hucie grozi zatrzymanie, gdyż kończą się m. in. składowiska popiołu i żużli. Trzeba też ra-

Jak przywrócić HIL rentowność?

dykalnie przyspieszyć budowę oczyszczalni ścieków nr 1 oraz stację ozonowania wody. Ten sam ton dominował w wystąpieniu Tadeusza Kolakowskiego z Zakładu Zimnej Błachy, który sygnalizował konieczność zapasy importowanej cyny i skutki ewentualnego postępu Walcowni. Mówca ponaglał też resort do szybkiego rozstrzygnięcia dylematu: albo pilny remont Walcowni Gorącej HIL, albo dokonanie budowy nowej Walcowni w Hucie Katowice — gdyż inaczej dojdzie do katastrofy.

To oczywiście tylko niektóre wystąpienia w dyskusji, z której wypadła jeszcze zrelacjonować wystąpienia gości. Pierwsze z nich, wiceministra finansów Bronisława Clasia, spotkało się zresztą z kontrachwałą plenum KF. Wiceminister przyjął bowiem taką „taryfę”. Trudno marzyć o 5 mld dofinansowania Huty. 5 mld to około 40 proc. rocznego budżetu np. woj. krakowskiego. Huta rzeczywiście ma za usługi, zapracowała i zasłużyła sobie na modernizację, ale obecnie można jedynie pomniejszyć jej podatek obrotowy, odstąpić od odpisu amortyzacyjnego, pominąć w rozliczeniu pewne zapasy, odłożyć w czasie płatność kredytową — a więc nie dać, a co najwyżej mniej wziąć.

Rzucił okna na całość sytuacji przyniosła właściwie dopiero

umów ze Związkiem Radzieckim, a wynikających z wizyty gen. Jaruzelskiego w Moskwie, a także nakreślił perspektywę pewnego „luzu dewizowego”, zwolna rysującego się w gospodarce.

Aktualne trendy w gospodarce w znacznym stopniu ujęciu zarysował w swoim wystąpieniu kier. Wydz. Ekonomicznego KC PZPR Stanisław Gębala. Trudno mówić o optymizmie, niemniej luty w przemysle był już o 4 proc. lepszy niż styczeń, choć o 13,7 proc. gorszy niż w 1981 r. Wygląda na to, że zaczynamy się „odbijać od dna”. Działają już „rozruszniki węglowy”, wzrosła produkcja miedzi, cementu, spadła ilość czasu nieprzepracowanego, nieco lepiej jest z rynkiem artykułów mięsnych.

Za podsumowanie dyskusji niech posłużą fragmenty końcowego wystąpienia I sekretarza KF PZPR Kazimierza Miśniewicza, prowadzącego obrady w imieniu gospodarzy. „Stabilizacja polityczna jest niemożliwa bez stabilizacji gospodarczej” — powiedział I sekretarz KF PZPR. „Czekaj, jako partię, wielką pracę (...) Duszę narobiliśmy dyskusyjną o reformie tylko w kategoriach pozytywnych. Tymczasem to przecież nie takie proste, bo reforma wymaga czasu i czasu. Dziś trudno dotrzeć do psychiki człowieka i wytłumaczyć dlaczego sytuacja jest złą. Dlatego praca partyjna musi dotyczyć psychiki człowieka, jeśli chcemy wygrać batalię o przewodnią rolę partii”.

STEFAN CIEPŁY

Posiedzenie Prezydium CKKP

(DOKONCZENIE ZE STR. 1)

dzi pracy, między innymi w listach i skargach, także w zastosowaniu kar partyjnych wobec członków partii, którzy nie będą przestrzegać tej zasady.

Prezydium podkreśliło, iż realizacja tych zadań nakłada na komisję kontroli partyjnej obowiązek analizowania i sygnalizowania instancjom partyjnym tych wszystkich negatywnych zjawisk, które osłabiają siłę i aktywność partii oraz utrudniają jej odzyskiwanie społecznego zaufania.

W toku obrad ustalono również merytoryczne i organizacyjne założenia kontroli obojętnej partii partyjnej w kilku województwach. Celem tej kontroli — która przeprowadzona zostanie przez kilkunastu bezpartyjnych członków CKKP — będzie zbadanie zasadności i zgodności ze statutem i regulaminem CKKP decyzji o karach partyjnych, podejmowanych przez POP, instancje i terenowe komisje kontroli partyjnej.

Oceniony zostanie również wpływ tych decyzji na podnoszenie jakościowych wymogów wobec członków partii, a tym samym umacnianie podstawowych organizacji partyjnych.

Z prac Komitetu Gospodarczego Rady Ministrów

Obligatoryjne i dobrowolne zrzeszenia przedsiębiorstw

WARSZAWA (PAP). Jak informuje Biuro Prasowe Rządu — obradujący 12 bm. pod przewodnictwem wicepremiera Janusza Obodowskiego Komitet Gospodarczy Rady Ministrów przyjął postanowienia w sprawie przyspieszenia procesu tworzenia obligatoryjnych i dobrowolnych zrzeszeń przedsiębiorstw, zgodnie z ustaleniami ustawy z 25 września 1981 r. o przedsiębiorstwach państwowych.

Obecnie zrzeszenia dobro-

stawie porozumień zawieranych przez dyrektorów tych przedsiębiorstw. Z chwilą jakiegokolwiek nakazy administracyjnego jednostek nadziedzonych, umowy i porozumienia przedłożone zostaną radom pracowniczym do weryfikacji.

Zgodnie z art. 60 ustawy o przedsiębiorstwach państwowych samorząd pracowniczy w sposób wiążący wypowie się wówczas co do zasadności przystąpienia do zrzeszenia. Komitet Gospodarczy podkre-

śli, że łączenie się przedsiębiorstw w zrzeszenia dobrovolne nie mogą przesądzać jakiegokolwiek nakazy administracyjnego jednostek nadziedzonych. Decyzją powinna być wyłącznie odczuwana przez przedsiębiorstwa potrzeba lepszego gospodarowania potencjałem badawczo-rozwojowym, ściślejszej kooperacji, organizacji wspólnego zaopatrzenia i zbytu, prowadzenia działalności na rynkach zagranicznych itp. Z kolei zrzeszenia obligatoryjne — zgodnie z ustawą

o przedsiębiorstwach państwowych powoływane będą w trybie uchwały Rady Ministrów. Z uwagami o ustanowieniu obowiązku utworzenia zrzeszeń określonych przedsiębiorstw występować będą właściwi resortowi ministrowie. Przed podjęciem decyzji rząd zasięgnie opinii właściwych komisji sejmowych.

Obywatelski Komitet Porozumienia Narodowego w Tarnowie

(DOKONCZENIE ZE STR. 1)

Przewodniczącymi tych zespołów wybrano: Bogdanę Irenkiewiczą, dr. Barbarę Krupnińską i Ignacego Nowaka. Podczas zebrania założycielskiego dokonano także wyboru 15-osobowego prezydium, na którego czele stanął emerytowany nauczyciel akademicki Władysław Śmiełak. Funkcję zastępcy przewodniczącego powierzono Janowi Kuczkowi, a sekretarzy Aldonę Ganc i Stanisławowi Wróblew. Ustalono też, że w każdy poniedziałek, środe i piątek w godz. od 18 do 18 członkowie prezydium pełnią rolę dyżuru w lokalu TPZT. Natomiast do 25 bm. poszczególne zespoły problemowe opracują szczegółowy plan pracy, który zostanie zatwierdzony podczas posiedzenia prezydium w dniu 5 kwietnia br. Tarnowski Obywatelski Komitet Porozumienia Narodowego pragnie zająć się rozwiązywaniem najpilniejszych potrzeb mieszkańców miasta. Liczy tutaj na wszechstronną pomoc społeczeństwa Tarnowa.

Komunikat

Krakowski Zespół Poselski zawiadamia, że w dniu 15 marca 1982 r. od godziny 14.00 odbędzie się dyżur poselski w siedzibie Zespołu ul. Baszowa 22, I piętro, pok. 47.

Posiedzenie Komitetu Społeczno-Politycznego Rady Ministrów

(DOKONCZENIE ZE STR. 1)

szcza w zakresie działalności społecznej, socjalnej, kulturalnej, naukowej i samorządowej. W związku z tym komitet postanowił wystąpić do prezesa Rady Ministrów z wnioskiem o wznowienie działalności Społecznego Związku Studentów Polskich. Komitet opowiedział się również za wznowieniem działalności studenckich kół naukowych, rad mieszkańców w domach akademickich, studenckich klubów kulturalnych, turystycznych oraz zespołów pieśni i tańca, chórów akademickich itp. Komitet wyraził przy tym przekonanie, że powstawać zaczęły warunki do podjęcia środowiskowej dyskusji nad modelem programowym i organizacyjnym ruchu studenckiego. Stwierdzono, że przyszły kształt tego ruchu leży w rękach środowiska studenckiego, a jego ramy określają porządek i zasady konstytucyjno-ustrojowe.

Komitet rozpatrzył następnie projekt założeń społecznych rad konsultacyjnych przy wojewodach. Przyjęto, że społeczna rada konsultacyjna ma być organem opiniotwórczym i doradczym wojewody; powinna też działać samodzielnie, w oparciu o uchwały przez siebie regulaminu oraz współpracować z organizacjami społecznymi, przed-

stawicielami środowisk społecznych i zawodowych. Do zadań rad należałoby przede wszystkim opiniowanie wójtów w zakresie zatrudnienia, budownictwa mieszkaniowego, gospodarki żywnościowej, zaopatrzenia rynku i funkcjonowania handlu oraz usług, rozwoju drobnej wytwórczości, ochrony zdrowia i opieki społecznej, sportu, turystyki i rekreacji, zagospodarowania przestrzennego, ochrony środowiska, zapewnienia ładu i porządku publicznego.

W kolejnym punkcie obrad komitet zapoznał się z informacjami o działaniu związkowej bazy udzielnikowej w okresie stanu wojennego. Komitet postanowił utrzymać na okres obowiązywania stanu wojennego, dotychczasowy zarząd Ministerstwa Zdrowia i Opieki Społecznej nad związkowymi sanatoriami uzdrowiskowymi. Postanowiono też, że minister zdrowia i opieki społecznej ustali z komisariami odpowiedzialnych związków zawodowych zasady rozdziału skierowań do związkowych sanatoriów uzdrowiskowych.

*

Prezes Rady Ministrów w dniu 12 bm. podjął decyzję o wznowieniu działalności Socjalistycznego Związku Studentów Polskich.

Zakończenie rundy madryckiego spotkania KBWE

(DOKONCZENIE ZE STR. 1)

kończenia prac na podstawie dokumentu, który wniosły kraje neutralne i niezaangażowane. Odpowiedzialność do zerwania lub zablokowania prac spotkania w Madrycie. Zabrał głos również delegat Polski, W. Konarski, który odrzucił wszelkie zamysły wprowadzenia spraw polskich na forum obrad madryckich. Oświadczył, że delegacja polska żywi wiarę, iż po przerwie nastąpi w Madrycie powrót do rzeczowego dialogu.

wewnętrzne sprawy państw — stwierdził delegat ZSRR.

Delegaci Czechosłowacji i NRD krytycznie ocenili scenariusz NATO zmierzający do zerwania lub zablokowania prac spotkania w Madrycie. Zabrał głos również delegat Polski, W. Konarski, który odrzucił wszelkie zamysły wprowadzenia spraw polskich na forum obrad madryckich. Oświadczył, że delegacja polska żywi wiarę, iż po przerwie nastąpi w Madrycie powrót do rzeczowego dialogu.

Aleksander Kuliewicz nie żyje

Nie ma już wśród nas Aleksandra Kuliewicza, mieszkańca Krakowa, byłego więźnia Sachsenhausen, dziennikarza, pieśniarza, wykonawcy „pieśni z dna piekła”, które wykonywał na estradach Europy i USA, przygryzając na gitarze Catania dole, dzieła sytylskiego lutnika Amadeo Bellughi.

Był twórcą niezwykle cennego archiwum, poświęconego twórczości muzycznej i poetyckiej w hitlerowskich obozach zagłady. Opowieść o tym rozdziale obozowej geheny, który w Jego archiwum nosi nazwę „Muzyka i śpiewy”, drukowaliśmy w maju ub. r. w „Zapisku” K. Strzelewieza. Jakże cieszyły Go wówczas listy i telefony, w których czytelnicy składali Mu dowody żyć i serca. Albowiem Aleksander Kuliewicz, swany przez międzynarodowych

sprawodawców „Bardem katedr”, „Synem śmierci”, „Sumieniem świata” — przede wszystkim pozostawał człowiekiem głęboko samotnym, znikającym przyjaźni, stroniącym od ludzkiego ciepła.

Od kilku lat był ciężko chorowany, przeżył różne choroby, uleczające Mu kontynuowanie pracy nad dziełem życia, nad książką o muzyce i pieśniach powstałych w hitlerowskich katedrach. Nazywane Go zaszczytnie „Kolbergiem łagrów”. Na szczęście do końca nie opuściła Go fenomenalna pamięć, potrafił jeszcze opowiadać i ta Jego barwna opowieść o sobie samym dla potomności została utrwalona. Doświadczenie na kilka tygodni przed śmiercią, która w końcu milosierdzie ułaskowiła Go od cierpienia i bólu na tym nie najlepszym ze światów.

Koledze ZBIGNIEWOWI BARYLAKOWI

Wojewodzie Nowosądeckiemu, składamy wyraz najgłębszego współczucia z powodu śmierci OJCA.

WSPÓŁPRACOWNICY

Kol. Aleksandrowi KURZIUSOWI

wyraz głębokiego współczucia z powodu śmierci MATKI

PRZYJACIELE Z OTY KRAKÓW I PAP

Spotkanie aktyw Podgórz

(DOKONCZENIE ZE STR. 1)

niemy im pomóc w załatwieniu ich spraw — (J. Zachara).

Bezpартijni patrzali na partię. Jeśli się sami nie wykrystalizujemy, to do czego pójdziemy z naszym programem, z jakiego pola będziemy prowadzić rekrutację — (J. Rafa).

Wiele miejsca w dyskusji zajęły też sprawy wprowadzanej reformy gospodarczej, jej widocznych już pozytywów, chociażby nowego stosunku do pracy i majątku produkcyjnego — ale też i trudności w jej realizacji biorących się m. in. z:

● niezakończonych do końca rozdziałnictwa surowców i materiałów, nawet w ramach 14 programów operacyjnych.

● niedopracowanego systemu ustalania cen przez zakłady.

● braku jasności w kompleksie spraw zatrudnienia i płacowych.

● sposobów finansowania postępu technicznego,

istnienia tylko tymczasowej instrukcji przy obsłudze przedsiębiorstw przez bank.

Szereg głosów i konkretnych propozycji związanych z tym było z problemami budownictwa mieszkaniowego, remontów, substancji istniejącej, adaptacji pomieszczeń — które mogłyby doraznie zmniejszyć gęstość mieszkaniową, szczególnie dotkliwie odczuwany przez młodzież.

Na zakończenie spotkania głos zabrał I sekretarz KK PZPR Krystyn Dąbrowa ustosunkowując się do wszystkich głosów jakie padły w dyskusji. Mówiąc o VII Plenum KC PZPR, jego uchwale i zadaniach z niej wynikających, a przedstawionych przez środki masowego przekazu stwierdził m. in.: „Musimy uważnie zapoznać się w organizacjach partyjnych z materiałami VII Plenum, przestudiować

uchwałę i przemówienie generała Wojciecha Jaruzelskiego. Zadania po VII Plenum to nie jest publikistyką, ale partię na dyrektywa, materiał do realizacji. To bezprecedensowe opublikowanie działań, podane po raz pierwszy do wiadomości całego społeczeństwa dowodzi, że partia chce działać jawnie, tak — aby bezpartyjni widzieli nad czym partia pracuje. Jest to też umasowienie działań partii — umasowienie odpowiedzialności organizacji partyjnych za to wszystko, co się w ich obszarze działania dzieje — nie możemy bowiem wyłączyć wszystkiego adresować do góry, naszym podstawowym zadaniem jest odpowiadać za to, co się dzieje wokół nas”.

Mówiąc o wadze rozpoczętej pod czas narady dyskusji nad deklaracją ideowo-programową KC PZPR „O co walczy-

my, dokąd zmierzamy” — I sekretarz KK PZPR stwierdził: „Musimy dać poczucie całej partii, że ją współtworzy i wzbogaca. Powinna ona przywrócić dyskusję ideologiczną na naszych zebraniach, które powinny tę deklarację budować. Ma to być dokument, w stosunku do którego każdy powinien sobie odpowiedzieć na pytanie — czy jesteśmy z nami?”

„Mamy dobry program — powiedział Krystyn Dąbrowa — Spróbujmy wykonać krok dalej, umasowić działalność partii skoncentrować swoją uwagę i robotę na podstawowych organizacjach partyjnych. Sama partia nie zbuduje w Polsce socjalizmu, musimy to zrobić ze społeczeństwem, pozyskiwać zaufanie mas, ale jest to możliwe wtedy — gdy nasze uchwały trafią do ludzi. Partia jest ta sama, ale nie taka sama — musi być inna, tocząca walkę o ludzi, ich serca i umysły”.

(kr)



Z soboty na niedzielę na Rondzie Grunwaldzkiej w Krakowie doszło do poważnego wypadku. Wideo na zdjęciu „syrena” została „skasowana” przez jadący od ul. Dietla tramwaj. Aż dziesięć osób, że z tej kupy złomu dwoje pasażerów wyszło bez szwanku. Niemniej jest to jeszcze jeden sygnał ostrzegawczy dla kierowców mało przewidujących.

FOT. W. KLAG

